

Vi finder i Det Konservative Folkeparti, at det kan være vigtigt, når der er behov for handling med henblik på at virkeliggøre et af Fællesskabets mål, og når man ikke har retshjemmel andre steder i Traktaten, at det så også kan finde sted. Men jeg kan da godt forstå, at Enhedslisten har fremsat dette forslag, for Enhedslisten ønsker aldrig at få virkeliggjort Fællesskabets mål. Så jeg har stor respekt for, at Enhedslisten fremsætter det her forslag, for det er i overensstemmelse med Enhedslistens politik, men det er så absolut ikke i overensstemmelse med Det Konservative Folkepartis politik, og derfor er vi nødt til at afvise forslaget.

Men samtidig vil jeg gerne give udtryk for, at vi som altid vil være meget opmærksomme på brugen af artikel 235, fordi den må og skal ikke bruges ukritisk. Jeg har heller ikke oplevet, at nogen af Folketingets partier og heller ikke nogen regering ikke hele tiden har været meget opmærksom på, at når man bruger artikel 235, er det i overensstemmelse med den fortolkning, vi har af Danmarks tiltrædelse til Fællesmarkedet i 1973.

Så det er jo ikke korrekt, hvad hr. Keld Albrechtsen prøver på at give indtryk af, at man bruger artikel 235 fuldstændig ukritisk. Det er jo ikke tilfældet. Det er i hvert fald ikke de erfaringer, jeg har gjort i Folketingets Markedsudvalg og nu Europaudvalg igennem mere end 12 år.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er opmærksom på, at hr. Kent Kirk ofte har gjort opmærksom på, når han fandt, at der var problemer med anvendelsen af artikel 235, og derfor skuffer hans indlæg mig i denne debat. Jeg vil godt spørge hr. Kirk, om det ikke er korrekt, at der er dybe problemer i den anvendelse af artikel 235, som fandt sted i Helms-Burton-lovgivningen, hvor man jo brugte artikel 235 til at gå ind på det civile område, som slet ikke vedrører Traktaten.

Jeg har for et pænt stykke tid siden anmodet udenrigsministeren om en redegørelse for de problemer, der ligger i det. Jeg håber, den redegørelse kommer, men jeg har ikke modtaget den endnu; den er formentlig meget vanskelig at lave.

I et andet tilfælde, som har været for nylig, har man vedtaget, at man vil bruge artikel 235 til simpelt hen at lave en glasklar ændring af Unionstraktaten for at træffe nogle beslutninger inden for ØMU'en, som man ikke syntes, man

havde traktatgrundlag til. Mener hr. Kirk, at disse to eksempler er problemfrie?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det sidste eksempel, hr. Keld Albrechtsen nævner, mener jeg var fuldstændig problemfrit. Der var ikke noget som helst problem i det eksempel.

Det er fuldstændig korrekt, at i spørgsmålet om Helms-Burton-sagen var der problemer, men det mener jeg sandelig også at den danske regering tog virkelig højde for, og det forsøgte vi også i Europaudvalget at tage højde for og diskuterede det meget indgående med udenrigsministeren. Jeg var lidt kritisk over for den måde, som vi blev informeret på, og den måde, vi blev taget med på råd på, men lad det nu ligge.

Lad os holde os til det, det drejer sig om, og der mener jeg, og det har vi jo også regeringens vurdering af, at da man så fik tingene på plads bl.a. med henvisning til Bruxelleskonventionen, så fik man rettet tingene sådan ind, at det var i overensstemmelse med den måde, man kunne bruge artikel 235 på.

Jeg er da fuldstændig opmærksom på, at uanset hvordan den sag var landet, ville Enhedslisten til enhver tid påstå, at det var i strid med måden at bruge artikel 235 på, men sådan forholder vi os ikke til tingene. Vi forholder os kritisk til tingene og går i dialog med regeringen, når man bruger artikel 235, og i den sidste ende må vi så se på, hvad slutresultatet bliver. Og jeg mener, at slutresultatet, og det har vi som sagt regeringens ord for, ligger inden for den måde, vi kan bruge artikel 235 på.

Steen Gade (SF):

Igen har vi et forslag på halvanden linje, og forslagsstillerne argumenterer i bemærkningerne for, at artikel 235 skal stilles i bero, så længe der verserer en sag mod statsministeren om Maastricht-Traktaten og grundloven.

I SF har vi gennem årene været meget påpasselige med brugen af artikel 235, men vi har ikke afvist at bruge den, som det foreslås i det her forslag. Vi mener, at det handler om en konkret afgørelse, og det handler om en vurdering af den konkrete afgørelse – også i forhold til de kriterier, der er fastlagt, f.eks. er miljøpolitikken i EU jo vedtaget ved hjælp af artikel 235.

SF vil gerne tilkendegive, at vi fortsat vil være meget påpasselige også i forhold til nogle af de